

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ РИНКУ М'ЯСА В УКРАЇНІ

Р. І. Олексенко

Таврійський державний агротехнологічний університет

На початку XXI сторіччя аграрна економіка України стоїть перед стратегічним вибором виробничих, економічних і соціальних пріоритетів у своєму розвитку. Тотальне реформування системи економічних відносин, яке відбувається донині, виходить за рамки окремої галузі господарського комплексу держави і є викликом не лише для товаровиробників продукції, галузей тощо — воно активно впливає на формування якісно нових взаємовідносин у суспільстві, в першу чергу — на перебудову психологічних аспектів світосприйняття та створення «ринкового» мислення, відмінного від традиційного.

Вибір стратегії і тактики розвитку ринку м'яса в Україні повинен базуватися на аналізі організаційно — економічних умов, в яких вказані процеси виникли і відбуваються. Необхідно чітко розрізнити фактори чи їх сукупність, які належать до організаційних, і — до групи економічних умов становлення сучасних умов ринкових відносин в м'ясопродуктивному підкомплексі.

Метою даної роботи є висвітлення теоретичних і практичних підходів щодо формування ринку м'яса, реалізація яких сприяла б його ефективному розвитку. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання: дослідити сутність організаційно — економічних відносин у м'ясопродуктовому підкомплексі, встановити головні тенденції розвитку ринку м'яса на перспективу, обґрунтувати пропозиції, щодо вирішення існуючих проблем.

До основних факторів формування ринку м'яса в Україні належать:

— економічні — встановлення паритету цін, стабілізація і досягнення беззбиткового рівня виробництва м'яса, стимулювання платоспроможного попиту підприємств і населення на ринку м'яса, інвестиції, конкурентне середовище;

— організаційно-технологічні — модернізація технічного рівня виробництва і переробки м'яса, показники її якості, підвищення конкурентноздатності продукції, забезпечення товаровиробників матеріально-технічними засобами виробництва;

— кількість виробників, розміщення виробництва, інфраструктура ринку, спеціалізація і концентрація виробництва, державне регулювання ринку;

— екологічні — зниження шкідливого впливу аграрного виробництва і переробних підприємств на навколишнє середовище;

— природно-кліматичні — наявність необхідного агрокліматичного потенціалу, видів кормів, температурний режим та ін.;

Особливе місце у формуванні ринкового механізму належить нормативно-правовим факторам сюди відносяться: закони, укази, постанови та ін., які регулюють ринки аграрної продукції, або їх окремі параметри.